

Beszámoló

Az ösztöndíjat egy évvel ezelőtt illusztrációkkal pályáztam meg. Egy szurreális, groteszk, cenzúrázatlan világot tárnak enénk ezek az alkotások. Ezt az illusztrált sorozatot folytattam az év elején. A festmények főszereplője általában egy emberi alak, groteszk női test. Ebből a sorozatból közös kiállítás készült Hadnagy Kinga-Henriettel a marosvásárhelyi G. kávézóban Lehetne lehetetlen címmel. A digitális alkotásokat nagy méretű nyomtatványokként állítottam ki. A marosvásárhelyi rádió Kultúr presszó műsorában riportot adtam a kiállításról. E sorozat a Posztapokaliptikus látomások címet viseli. Az első három mellékelt kép ezen sorozatba tartozik.

Ez a sorozat időközben átalakult, csiszolódott. A Hinta című alkotás jelzi a változást. Eltűnik az előtérbe helyezett figuratív alak. Az ürresség érzete kerül a figyelem központjába. A minimalizmus közös jellemzője a képeknek. A képek formátuma is megváltozik. A hosszú vertikális formátumot a négyzet váltja fel, ami szimmetrikus keretbe foglalja a képeket. Eme alkotások is digitális festmények, melyek mint nyomtatványok kerülnek kiállításra. Várhatóan a Communitas díjátadó gáláján kiállításra kerül a sorozat pár darabja. E sorozat jellemzője a szürrealizmus. Tárgyak jelennek meg szokatlan kontextusban, térben. Misztikus légőrt próbáltam teremteni, minden festmény egy megválaszolatlan kérdést tesz fel. A képek ötlete mint egy hirtelen látomás fogalmazódik meg bennem. Ez a látomás adja kezdeti erejét, mozdítja útjára az alkotást. Az ötletet, a látomást ebben az esetben nem lehet akarattal előidézni. Egy kép váratlanul, a tudat alattiból bukkan elő. Miután a kezdeti ötlet lapra kerül új életet kezd, előre meg nem szabott utakra térhet, de teljesen nem szakad el az eredeti ötlettől. Az alkotás lezárását az elkészült digitális festmény jelzi. Közönség elé a blogomon keresztül (www.hunorart.blogspot.com), vagy mint nyomtatványok kerül. Az előbb említett blogon keresztül követhető alkotási tevékenységem.

Az elmúlt év kiállításokban bővelkedett. 2013 nyarán a nyáradszeredai művésztelepen vettem részt, ahol installációkat és pasztell munkákat készítettem. Egy elhagyatott óvoda területén alkottunk, és a kiállításra is itt került sor. A helyben kapott tárgyakat próbáltam kreatívan újraszervezni, a falakra festettem, így módon a környezetet magát is alkotássá alakítva. Ez az együtt működés a környezettel, a rendelkezésemre álló anyagokkal fontos számomra. Ezért is dolgozok általában digitálisan, mivel a számítógép lett az első számú használati tárgyam, a legtöbb időt

monitor előtt töltöm. A nyárádszeredai táborban pasztell festményeket is készítettem. Ezek a pasztellmunkák ihlették a következő kiállításom képanyagát.

2013 nyarán kolozsváron közös kiállítást készítettem Tódor Tamással a Mátyás ház galériájában, a kolozsvási magyar napok alkalmából. A nyárádszeredai táborban készült Születés című alkotás ihlette a kiállítás többi festményét. Egy szürreális világban élő, szokatlan lények életciklusát mutatták be a képek. A tojás-szerű lények egy vöröses marshoz hasonló környezetben élnek. Cselekedeteikben művészettörténeti, történelmi utalásokat fedezhetünk fel.

2013 őszén a Varsolcon szervezett művésztelepen vettem részt, melyből kiállítás készült a marosvásárhelyi Primer galériában, kolozsváron a Minerva galériában és Zilahon a Szilágy-megyei kulturális központban.

Az ösztöndíj nagyban hozzájárult az alkotási költségek fedezéséhez, anyagok vásárlására, nyomtatványok készítésére, eszközeim fejlesztéséhez.